

ת"פ (רחובות) 53944-04-21 - פרקליטות מחוז מרכז משרדי ממשלה נ' פלוני

ת"פ (רחובות) 53944-04-21 - פרקליטות מחוז מרכז משרדי ממשלה נ' פלוני שלום רחובות
ת"פ (רחובות) 53944-04-21
פרקליטות מחוז מרכז משרדי ממשלה

נגד

פלוני

בית משפט השלום ברחובות

[20.06.2024]

כבוד השופט בן ציון קבלר

ב"כ הנאשם עו"ד אור קורן

גזר דין

א. כללי

הנאשם פלוני (להלן: "הנאשם"), יליד 2006, הודה בתאריך 20.5.2021 בכתב אישום בעבירה של אינוס - לפי סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של ניסיון אינוס - לפי סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק, עבירה של מעשה סדום - לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. עבירה של מעשה מגונה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, שתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה - לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק וכן עבירה של הטרדה מינית והתנכלות - לפי סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

בתמצית, על פי החלק הכללי של כתב האישום, התקופה הרלוונטית הינה חודש נובמבר 2020 עד לחודש מרץ 2021. כתב האישום תיאר הנאשם כבן דודם של א.א. קטינה ילידת 2014, ב.ב. קטינה ילידת 2016 ושל ג.ג. יליד 2012. הנאשם הינו אחיה של הקטינה ד.ד. ילידת 2008 שהינה חברה של ה.ה. ילידת 2009 (אציין כבר עתה כי לנאשם אין קרבת דם לא.א. ו.ב.ב. - הנאשם הוא בנה (מנישואיה הראשונים) של בת זוגו של אח אימם של הקטינות - תסקיר הקורבן מתאר הקרבה במדויק (ראה תסקיר קורבן מיום 15/10/23).

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 27.2.2021 בשעה שאינה ידועה במדויק, אמר הנאשם ל-א.א. לבוא עמו לשירותים ושם הורה לה להתפשט והיא עשתה כן. בהמשך החדיר לזמן קצר את איבר מינו עד לקו ישבנה ובהמשך אונן מולה עד שבא על סיפוקו. בהמשך למתואר, ניסה הנאשם להחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה וכן החדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה.

על פי עובדות האישום השני, בתקופה הרלוונטית, הורה הנאשם ל-א.א. ו-ב.ב. להיכנס עימו לחדר וכן אמר להן להתפשט. ב.ב. עזבה את החדר ו-א.א. עשתה כדבריו, הרימה את שמלתה וחשפה את איבר מינה. בהמשך הוריד הנאשם את מכנסיו וחשף את איבר מינו בפניה. בהמשך, הורה ל-א.א. לגעת באיבר מינו באמצעות ידה, והיא עשתה כן תוך שהיא מזיזה את ידה בתנועות של אוננות. הנאשם נגע באיבר מינה עד אשר הגיע לסיפוקו.

על פי עובדות האישום השלישי, בתקופה הרלוונטית במהלך חודש יוני או בסמוך לכך, עת היו יחד בחופשה משפחתית, הורה הנאשם לקטינות א.א. ו-ב.ב. לבוא עימו לשירותים ולהתפשט, הקטינה ב.ב. עזבה את המקום בעוד הקטינה א.א. נשארה עימו. הנאשם הורה לקטינה להתפשט, קירב את איבר מינו לישיבנה והורה לה לגעת באיבר מינו א.א. עשתה כדבריו. הנאשם חזר על מעשיו בימים שלאחר מכן מספר פעמים.

על פי עובדות האישום הרביעי, בין התאריכים 12.11.2020 ל- 16.11.2020 התכתב הנאשם עם ה.ה. באמצעות יישומן וואטסאפ וביקש ממנה לשלוח לו תמונה של איבר מינה תוך שהוא מציע לשלם לה 5 שקלים עבורה, והיא סירבה. הנאשם חזר על בקשתו פעם נוספת, אך הקטינה עמדה בסירובה.

ב. תסקירי שירות המבחן והשתלשלות ההליך בתמצית - בסדר כרונולוגי

בעניינו של הנאשם הוגשו תסקירי שירות מבחן, וכן חוו"ד פסיכיאטריות ואבחון דיאגנוסטי שנערך לו.

בתסקיר שירות המבחן מיום 20.6.2021 פירט שירות המבחן בהרחבה את תוצאות האבחון הפסיכו דיאגנוסטי שנערך לנאשם ביום 5.4.2021 ואת תוצאותיו, אשר מטעמי צנעת הפרט לא יובאו פה. כמו כן, תיאר שירות המבחן את ממצאי הערכה הפסיכיאטרית שעבר הנאשם ביום 8.6.2021 אשר קבעה כי בוחן המציאות של הנאשם תקין והוא כשיר לעמוד לדין.

בעקבות המלצות האבחון הפסיכו-דיאגנוסטי המליץ שירות המבחן על קליטת הנאשם במעון נעול "xxxxx" ולדחות עניינו בשלושה חודשים לצורך בחינת מעקב והתאקלמות וכן העמקה בשיח על העבירות.

בתסקיר מיום 21.10.2021 עדכן שירות המבחן כי הנאשם נקלט ביום 28.6.2021 במעון "xxxxx" תחת צו פיקוח מעצרים למשך שלושה חודשים, שהוארך למשך שלושה חודשים נוספים.

מתוך דיווח גורמי הטיפול עלה כי הנאשם הגיע כנער שקט ומופנם אשר אינו מרבה לדבר ולשוחח עם קשייו ורגשותיו. תחילה ניסה הנאשם לבסס את קשריו בעיקר עם צוות המדריכים על חשבון קשרי חברות עם נערי הקבוצה, אך כאשר הדבר שוקף לו, נראה כי הוא לוקח זאת באופן רציני והחל לעבוד על קשריו אל מול שאר הנערים. הנאשם מקבל סמכות מצד הצוות ונענה לכללי המרחב הנעול. התנהלותו לרוב מרצה והוא מתקשה להבין סיטואציות חברתיות ולפרשן באופן מותאם. הנאשם מדבר בצורה מנומסת ומכובדת, אולם כאשר הוא מרגיש מאוים סגנון דיבורו הופך לתוקפני. הנאשם מגיע לשיחות הטיפוליות כנדרש ונראה כי לעיתים מצליח שוחח עם קשייו ולעיתים נוטה לרצות ולהציג מצג שווא בנוגע למחשבותיו ורגשותיו. הקשר הטיפולי נמצא בשלב ראשוני של בניית קשר וביסוס אמון.

ביום 18.10.2021 התקבל דיווח, כי הנאשם היה מעורב באירוע חריג במהלכו שאל נער, צעיר ממנו בשנתיים, על ניסיונו המיני וביקש ממנו פעמיים לחשוף בפניו את איבר מינו. הנאשם הודה בפני אנשי הצוות ואולם נראה כי הוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על כך. מאז האירוע נבנתה תוכנית מוגנות רחבה, עם זאת טרם גובשה החלה סופית לגבי עתידו במרחב המעון.

שירות המבחן הביע דאגה באשר למצבו של הנאשם והתרשם כי הוא זקוק לטיפול ארוך ואינטנסיבי בתחום התנהגותו המינית הפוגעת. לפיכך המליץ שירות המבחן על דחיית הדין בעניינו.

בתסקיר מיום 27.10.2021 עדכן שירות המבחן, כי בעקבות האירוע החריג עליו דווח בתסקיר הקודם התקיימה ועדה במהלכה הודה הנאשם במעשה, התקשה לתאר את האירוע והתקשה לקחת אחריות מלאה. לאחר התלבטות רבה הוחלט כי הנאשם יוכל להישאר ב"אאאאא". שירות המבחן חזר והביע דאגתו באשר למצבו של הנאשם וסבר כי הוא זקוק לטיפול ארוך ואינטנסיבי בתחום התנהגותו המינית הפוגעת. לצד זאת התרשם כי לאחרונה התאקלם הנאשם במסגרת ותפקודו תקין באופן יחסי. לאור זאת המליץ שירות המבחן על דחיית מעד הדיון בעניינו.

בתסקיר מיום 17.11.2021 עדכן שירות המבחן, כי במהלך תקופת הדחיה התקבלו דיווחים נוספים לפיהם עשה הנאשם תנועות מגונות בעלות אופי מיני כלפי אנשי צוות וכלפי נערים אחרים בקבוצה. כמו כן עלה כי הוא מדבר על מיניות באופן בלתי פוסק ואינו מותאם, אשר חודר למרחב האישי ומציף את שאר הנערים במידע על העבירה שלו. נוכח זאת קוימה ועדת חירום בעניינו. בוועדה עלה כי התנהגותו הינה בשליטתו והוא בוחר את המצבים בהם הוא מתנהל בצורה פוגענית. להערכת הצוות הנאשם אינו מקבל די הצורך את הגבולות המוצבים לו ומתקשה בתרגום הגבולות למעשים. הוחלט כי הנאשם ימשיך את הטיפול במעון וכן יפגוש את קצין המבחן בתדירות גבוהה יותר על מנת לשמר את הגבולות החיצוניים להם הוא זקוק. הנאשם הביע רצון להמשיך את הטיפול במעון והבין את המצופה ממנו, לרבות החשיבות בשיתוף אנשים הצוות בקשיו.

לפיכך, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נדרש לעבודה טיפולית ארוכת טווח והמליץ על דחיית הדין בעניינו.

בתסקיר מיום 4.1.2022 עדכן שירות המבחן, כי במהלך חודש נובמבר התקבלו עוד דיווחים מדאיגים בעלי אופי מיני. נוכח האמור התקיימה ועדה בעניינו. התרשמות הצוות הינה כי הוא מבין ומעוניין בהמשך הטיפול והוחלט על דרכי טיפול במסגרת המעון. שירות המבחן התרשם כי מוקדי הדאגה בעניינו של הנאשם עומדים בעינם וכי יש צורך בדחיית הדין לצורך מעקב ובחינת יכולתו לקחת אחריות על ההליך.

בתסקיר מיום 24.2.2022 עדכן שירות המבחן, כי במהלך תקופת הדחיה חל שיפור בתפקודו של הנאשם. הנאשם נרתם באופן הדרגתי לתהליך הטיפול. ניכר כי הוא החל לזהות גורמי סיכון בעצמו ואף הסב את תשומת לב הצוות לכך. כמו כן הנאשם משתף את הצוות במחשבות שלו כשמרגיש מוצף מינית במטרה לקבלת עזרה ולהימנע מפעולות פוגעניות. הנאשם התקבל לקבוצת פוגעים מינית במעון ולקח חלק בשיח הקבוצתי. לנאשם אין כמעט קשיים תפקודיים והוא עומד בכללים והפעילויות, לצד זאת נראה כי תפקודו התקין מהווה לעיתים מסך עשן אשר מטשטש את עולמו הפנימי המורכב ואת קשייו. ההתרשמות הינה מנער בעל מסוכנות מינית גבוהה אשר משקיע מאמצים רבים בכדי ליצר שינוי משמעותי בחייו. הנאשם עומד בקשר עם משפחתו באופן קבוע. מגיע לשיחות טיפוליות ומשתף מעולמו ומאז הפעם האחרונה לא אירעו אירועים חריגים. עם זאת ניכר כי הוא עדיין מתקשה להביע אמפטיה כלפי נפגעות העבירה, מגלה לעיתים חוסר רגישות ונראה כי עדיין בעל טעויות חשיבה רבות. ונכונה לו דרך משמעותית בכל הקשור לכך.

לאר כל האמור עתר שירות המבחן לדחות הדין בעניינו בשלושה חודשים נוספים.

בתסקיר מיום 1.5.2022 עדכן שירות המבחן כי הנאשם הועבר למרחב הקידום.

בתסקיר מיום 7.6.2022 עדכן שירות המבחן, כי תחילה הועבר הנאשם באופן הדרגתי לפעילות במרחב הקידום, וביום 21.3.2022 עבר באופן סופי אליו. תפקודו של הנאשם תקין, והוא מבצע את המוטל עליו כנדרש ומשתף בפעילויות השונות. עוד ציין שירות המבחן, כי בחודש אפריל קיבל הנאשם הצטיינות על תפקודו והתקדמותו בתהליך הטיפול. הנאשם מקבל את סמכות הצוות, נעזר בו ומשתף ברגשותיו, בתחושותיו ובקשייו. הוא נכנס באופן קבוע לחדר הטיפולים, מנהל שיח מנומס ורגוע ומישיר מבט ומבטא קשיים. עם זאת, נחוה עדיין כמנותק מרגשותיו. הנאשם משתף גם בקבוצה טיפולית ייעודית לנערים פועים מינית. תחילה התקשה להביא תכנים לקבוצה, אך בהמשך החל לקחת חלק פעיל יותר ומשתף בקשיים וטראומות מעברו. שירות המבחן התרשם, כי קיימת התקדמות בטיפול בנאשם, ואף הצליח לחשוף פגיעה שעבר בילדותו. עם זאת, טרם בשלה העת לסיים ההליך הטיפולי ועוד נכונה לו דרך משמעותית בחדר הטיפולים. נוכח זאת המליץ שירות המבחן על דחיית הדין בעניינו במספר חודשים.

בתסקיר מיום 14.9.2022 עדכן שירות המבחן כי על פי רוב מבצע הנאשם את המוטל עליו כנדרש במעון ולוקח חלק בפעילויות. הנאשם מקבל את סמכות הצוות ומבצע את המטלות הדרושות. במישור החברתי מעמדו החברתי נמוך ומעיד על עצמו שעלול להיגרר אחר קבוצת השווים כי לחוש שייכות ואהדה. במהלך התקופה דווח על אירוע חריג מחוץ למעון, עליו הצליח לקחת אחריות ולבטא חרטה על התנהגותו. במישור הלימודי משולב במסלול של 12 שנות לימוד ועושה מאמצים כדי לצמצם הפערים הלימודיים. הנאשם המשיך השתתפות בקבוצה לפוגעים מינית וניכר כי החל להרגיש נוח יותר לשתף. גורמי הטיפול מתרשמים מהתקדמות בהליך הטיפולי, עם זאת נדרשת עבודה טיפולית רבה נוספת בכל הנוגע להעמקת יכולתו להיות קרוב לרגשותיו.

במהלך הפגישות עם שירות המבחן ניכר כי הוא עדיין מתקשה לדבר באופן כנה אודות העבירה. שירות המבחן סבר, כי נדרשת דרך טיפולית ארוכה והעמקה בעיבוד העבירה. נוכח זאת הליץ שירות המבחן על דחיית הדין פעם נוספת.

בתסקיר מיום 26.2.2023 עדכן שירות המבחן כי, במהלך חודשים ספטמבר-נובמבר לשנת 2022 תפקודו של הנאשם במעון "אאאאא" ידע עליות ומורדות. מדוח וועדת חירום מתאריך 25.10.2022 עלה כי מדובר בנער בעל תפקוד תקין, המקבל את סמכות הצוות ונענה לכללי המעון. יחד עם זאת, התגלה כי הנאשם חשף בפני נער אחר פרטים אישיים אודות הנערים שהשתתפו יחד עמו בקבוצה לנערים שפגעו מינית, לפיכך הוחלט על הפסקת השתתפותו בקבוצה במעון "אאאאא" ובהמשך מעבר למסגרת "אאאאא", שם נקלט ביום 16.11.2022. משהותו של הנאשם במעון "אאאאא" עולה כי, מדובר בנער בוגר, חברותי, נעים הליכות אשר מתנהג בצורה מכבדת לנערים ולצוות, עוד עולה כי מדובר בנער מרצה אשר דואג לשמור כלפי חוץ על מראה של "שלמות" כדי "לקנות" את אהבת הנערים ומעמדו החברתי. הנאשם מתקשה לבצע עבודה פנימית משמעותית בנוגע למעשיו הפוגעניים וכן לטראומות מעברו, דבר המקשה על התקדמות ההליך הטיפולי. בוועדה שהתקיימה במעון "אאאאא" מיום 15.2.2023 עולה כי יש התחלה של דיבור על קשייו, פגיעותיו והתבוננות פנימית מעמיקה. בחודש מרץ הנאשם עתיד לקבל טיפול פרטני ייעודי בתחום הפגיעות המיניות מקרימינולוגית קלינית במסגרת. לאור האמור שירות המבחן המליץ על דחייה בשלושה חודשים לצורך טיפול והעמקה בדפוסיו הפוגעניים ובכלל.

בתסקיר המשלים מיום 21.6.2023 עדכן שירות המבחן כי, מדיווח הצוות ב"אאאאא" עולה כי הנאשם משדר חזות מתפקדת, מטופחת ונורמטיבית, עם זאת בתקופה האחרונה הנאשם חסר שקט דבר אשר בא לידי ביטוי בוויכוחים עם נערים אחרים ואף חזרו ביטויי אנקופרזיס. מבחינה חברתית הנאשם משתלב עם נערים בעלי תכונות אופי דומות לשלו. מבחינה לימודית הנאשם הינו תלמיד חרוץ בעל הישגים טובים.

עם קליטת הנאשם ב"אאאאא" הנאשם החל טיפול פרטני אצל פסיכולוגית קלינית מומחית. כמו כן הנאשם מטופל פרטנית בנושא התנהגותו המינית הפוגענית ע"י קרימינולוגית קלינית. הנאשם החל באופן ראשוני לשוחח על פגיעותיו בטיפול המיועד לכך.

שירות המבחן מתרשם מנאשם שגדל בבית מורכב וברקע חוויות מיניות פוגעניות שעבר ונחשף אליהן, אשר יצרו מבנה אישיותי ונפשי מורכבים. הנאשם מתקשה לשוחח על העבירה כיוון שחש מוצפות רגשית גדולה. שירות המבחן העריך, כי קיים פער משמעותי בין המקום בו נמצא הנאשם מבחינה טיפולית, ביחס מן ולמסגרות בהן לקח חלק.

במהלך חופשות מהמסגרת הנאשם שוהה במעצר בית בבית סביו מצד אביו, שעות ההתאווורות הן 12:00-23:00 בליווי ופיקוח מי ממפקחיו, כמו כן חל איסור על שהיית הנאשם במחיצת קטינים.

נוכח האמור כי הנאשם נדרש להמשך טיפול והעמקה בדפוסיו הפוגעניים שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון בארבעה חודשים. כמו כן, שירות המבחן המליץ להרחיב את שעות ההתאווורות בין השעות 10:00 - 22:00 בליווי ופיקוח מי ממפקחיו.

ביום 15.10.2023 הוגש תסקיר נפגעות עבירה אודות הקטינות:

נפגעות העבירה הן אחייניות של בן זוגה של אמו של הנאשם. הקשר בין המשפחות טרם חשיפת האירועים היה הדוק מאוד מאז חשיפת האירועים הקשר נותק.

אביהן של נפגעות העבירה שיתף כי אאאאא(להלן א.א.) חשפה בפניו את הפגיעה בה, לאחר שחזרו מביקור אצל משפחתו של הנאשם.

ביחס לקטינה א.א. - היא הנפגעת העיקרית ממעשיו של הנאשם.

הפגיעה בקטינה "מוטטה את כל עולמה" ונראה כי אין ביכולתה להתמודד אל מול השלכות הפגיעה. זיכרון האירועים מציף אותה בכל שעות היום ואינו נותן לה מנוח. האירועים פגעו בתפקודה במהלך היום, בלימודים ובילילות. ל-א.א. סיוטים אשר מעירים אותה משנתה. קשיים רבים לה סביב נושא המקלחת וחשיפת גופה. מדיווח המטפלת עולה כי לקטינה פוסט-טראומה וחווה "פלאשבקים רבים" מידי יום. טרם חשיפת העבירות הקטינה תוארה כילדה חברותית ומחוננת אשר לקחת חלק בפעילויות רבות, מאז האירועים הקטינה הפסיקה באופן הדרגתי כל פעילות ונוהגת לבלות את זמנה לבד, בחדרה - תואר כסימפטום הקרוי הימנעות. בנוסף מאז חשיפת האירועים הקטינה מתמודדת עם בריחות שתן וצואה בתדירות גבוהה, אכילה מופרזת וללא שליטה, חוסר יכולת להתמודד עם תסכולים, התפרצויות בכי וקשיי התארגנות, הימנעות מללכת לביה"ס ונמנעת ממטלות לימודיות ואחרות.

ביחס לקטינה אאאאא(להלן ב.ב.) -

הקטינה נוהגת להתפרץ בזעם, באלומות ובקללות, לעיתים ללא סיבה וללא עיבוד מתאים בגין השלכות הפגיעה - אובחן כסימפטום של עוררות יתר. הפגיעה אותה חוותה מצד הנאשם היתה חמורה פחות מזו של אחותה. תפקודה בביה"ס ובבית ללא קשיים (נראים לעין), עם זאת ההשלכות יכולו וילוו אותה גם בעתיד ולא ניתן לדעת מתי זה "יתפרץ".

הפגיעה בקטינות השפיעה גם על יתר בני המשפחה, השלכות הפגיעה צורכות מבני המשפחה משאבים רבים, אמן של נפגעות העבירה עזבה עבודתה והפכה מאדם חיובי לאדם שלילי, היא אינה מצליחה לחזור לתפקד. האב נעשה חרד ומוטרד מאפשרות לפגיעה נוספת.

ההורים והמשפחה משקיעים את כל מרצם במטרה לשקם הקטינות ולוודא שהפגיעות לא יגדירו את המשך חייהן, ניכר כי השלכות הפגיעה חלחלו לכל תחומי חייהם וגוזלות כוחות ומשאבים רבים.

חזרה לנאשם - בתסקיר המשלים מיום 6.2.2024 עדכן שירות המבחן, כי בהתייעצות שנערכה בשיתוף גורמי הטיפול מ"אאאאא" ביום 24.10.2023 עולה כי הנאשם לא מתאים למסגרת "אאאאא" ולמסגרות אאאאאבכלל. לא נעשתה התקדמות טיפולית בשל מבנה אישיות מורכב והצפי לטיפול ארוך שנים. נוכח האמור הנושא הובא בפני וועדות חריגים בין משרדיות.

ביום 13.12.2023 ו-22.1.2024 התכנסה וועדת חריגים בין משרדית כדי לבחון אפשרות של מסגרת שתיתן מענה לצרכיו המורכבים של הנאשם - הוועדה החליטה כי הנאשם ישהה במעון "אאאאא" עד גיל 18 ואז הוועדה תתכנס שוב על מנת להחליט על מסגרת המשך כבגיר.

בעיית האנקופרזיס והתנהגותו של הנאשם החמירה בחודשים האחרונים. נוכח האמור, צוות מעון "אאאאא" הגיש ערעור על החלטת החריגים להשארת הנאשם במעון ועתר לסיים את שהותו באופן מיידי. ביום 5.2.2024 התכנסה וועדת חריגים נוספת שממצאיה כי לנאשם מנת משכל תקינה ולכן לא יוכל לקבל מענה במסגרת של מונמכים קוגניטיביים, נוכח האמור הוחלט לסיים שהות הנאשם במעון "אאאאא" ובמסגרות של "אאאאא", כמו כן, אינו מתאים למסגרת המשך אחרי גיל 18 ב אאאאא

מרישום פלילי מיום 6.2.2024 עולה כי לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים.

לנוכח כל האמור, ולאחר שקלול גורמי הסיכון מול גורמי הסיכוי לשיקומו של הנאשם, והעובדה כי נמצא בנקודה התחלתית מבחינה טיפולית ומופעי האנקופרזיס מחמירים ואין בנמצא מסגרת טיפולית שיכולה לטפל בצרכיו ולאין את מסוכנותו שירות המבחן נמנע מליתן המלצה טיפולית כלשהי בעניינו של הנאשם.

בתסקיר המשלים מיום 20.2.2024, עדכן שירות המבחן כי הנאשם סובל מאנקופרזיס בעיקר לאחר ביקורים בבית אביו. במעון התנהגותו רגועה, שומר על כללים ואין התנהגות אלימה. הצוות הטיפולי מתרשם מחוסר הבנה רגשית בנושא האנקופרזיס והפגיעות המיניות. הנאשם שיתף כי עבר אונס שהיה בגיל צעיר.

מדיווח הפסיכיאטרית עולה, כי הנאשם מתפקד בטווח הממוצע נמוך מבחינה קוגניטיבית, סובל מהפרעת קשב וריכוז, אנקופרזיס, דחפים מיניים, צפייה בפורנו וקושי בהפנמת כללי התנהגות מקובלים.

ביום 5.3.2024 ניתנה החלטת ביהמ"ש ולפיה שירות המבחן מבקש ליתן עמדתו ביחס לעונש הראוי לנאשם.

בתסקיר המשלים מיום 6.3.2024, המליץ שירות המבחן להתחשב בהליך הטיפולי הארוך שעבר הנאשם, בנתון כי לא נפתחו לו תיקים פליליים נוספים ובמרכבות שהועלתה בתסקיר האחרון. לדעת שמ"ל, ככל שביהמ"ש יחליט להשית מאסר בפועל על הנאשם המליץ כי המאסר ירוצה בעבודות שירות.

ביום 17.3.2024, לבקשת הסנגור, בוצעה הערכה פסיכיאטרית לנאשם, בבי"ח "אאאאא" - מרכז לבריאות הנפש, כדלקמן: הנאשם מבין את משמעות החוק והמיוחס לו והמדובר במעשים פליליים. לדבריו במידה וישתחרר לביתו ללא השגחה לא יוכל לשלוט ביצריו ויפגע שוב מינית, הנאשם מתאר פוטנציאל סיכון גבוה כלפי אחרים בהיבט המיני. הנאשם מביע רצון כנה לטיפול ושיקום. הנאשם מעורב בדיונים המתנהלים בעניינו ומקווה כי תמצא עבורו מסגרת מתאימה. בוחן המציאות תקין, השיפוט תקין ויש תובנה מלאה.

בתסקיר המשלים מיום 15.4.2024 עדכן שירות המבחן, כי בוצעה פנייה למסגרות "אאאאא" ו"אאאאא" - הנאשם לא נמצא מתאים להשתלבות במסגרות אלה, אשר אין ערוכות לטיפול בצרכיו.

שמ"ל חזר על ההמלצות מהתסקיר מיום 6.2.2024 - מבלי שיש בידם המלצות טיפוליות נוספות.

בתסקיר המשלים מיום 8.5.2024 עדכן שירות המבחן כי, נעשתה פניה נוספת של קצינת מבחן מחוזית לממונה הארצית על השמה באאאאא, אשר מסרה כי אין לחסות נוער מענה נוסף לנאשם.

נוכח האמור, שמ"ל חזר על ההמלצות מהתסקיר מיום 6.2.2024 - מבלי שיש בידם המלצות טיפוליות נוספות.

בתסקיר המשלים מיום 9.6.2024 עדכן שירות המבחן כי, צוות מעון "אאאאא" דיווח על מספר אירועים חריגים ונסיגה במצבו הרגשי של הנאשם הנובעת, בין השאר, מהימשכות ההליך המשפטי. התנהגויות מוחצנות הנוגעות לעשיית צרכים על עצמו, שוטטות ואף אמירות אובדניות.

הנאשם נלקח להערכה פסיכיאטרית בביה"ח "אאאאא" בשל האמירות האובדניות, לא נמצא עילה לאשפוז בהיעדר מסוכנות ובהיעדר מצב פסיכוטי.

נוכח האמור, צוות המעון מבקש לסיים בדחיפות את שהותו של הנאשם במעון.

אציין, כי דיונים רבים התקיימו (אליהם הוגשו התסקירים כמפורט) - המאשימה (בהגינותה) הסכימה עם כל בקשות הדחייה שהתבקשו על ידי שמ"ל ובחלק מהדיונים אף חיזקה של הנאשם על ההליך שהוא עובר.

ג. טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

ב"כ המאשימה הציגה את עובדות כתב האישום (הקשות) והדגישה את הנסיבות המיוחדות, כאשר הנאשם היה (אז) בן 14 ונפגעות העבירה, המתלוננות - קטינות בנות 6 ו-8 - העבירות בוצעו בבית הקטינות, ביניהם קשר משפחתי, קרי, הנאשם בן דודן (שוב אציין כי התיאור אינו מדויק אך אין ספק כי הקטינות והוריהם ראו בנאשם בן משפחה) של הקטינות. הדגישה, כי מדובר במקום מבצרן של הקטינות, המספק ביטחון ושמירה מהרע מכל.

טענה, כי מדובר במעשים שניתן ללמוד על תכנון ומעידים כי הנאשם בחר את קורבנותיו בקפידה והשתמש בפער הגילאים על מנת להובילן לחדרים סגורים ולבצע את זממו, תוך הסתרה מהמשפחה.

הוסיפה כי הנאשם לא נרתם לאורך ההליך, תקופה ארוכה, לשיקומו במוסדות.

מתסקירי שמ"ל ניתן ללמוד כי לא נעשה שינוי של ממש בתפקוד הנאשם בכלל, ובפרט למסוכנות המינית שנסקפת ממנו - כאמור גם מחוות הדעת המקצועית שהוגשה.

כך למשל תיארה אירועים בעלי אופי מיני, בהם היה מעורב הנאשם. הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, לא מכיר את מעגל הפגיעה וחסר אמפתיה לקורבנותיו - ואין כל המלצה טיפולית מעם שמ"ל.

הפנתה לתסקיר נפגעות העבירה והדגישה את הפגיעה החמורה במתלוננות (בעיקר ב-א.א בת ה-6).

הנאשם משך שלוש שנים נמצא במסגרות טיפוליות ואין כל התקדמות - אין כל מסגרת מתאימה שהנאשם יכול להתקבל אליה. ציינה כי התיק הוגש לבימ"ש השלום (ולא מחוז) נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, על רקע לקיחת האחריות והגעה להליך שיקומי.

טענה כי נוכח המסוכנות של הנאשם המאשימה סבורה כי העונש הראוי הוא 24 חודשי מאסר בפועל (שם יוכל להירתם להליכי שיקום וטיפול), מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי לנפגעות העבירה.

המאשימה הגישה אסופת פסיקה, שבבסיסה הדגישה כי נאשמים שלא עברו הליך טיפולי נשלחים מאסר בפועל, בגילאים דומים לנאשם.

ציינה, כי הנאשם נבדק ע"י פסיכיאטר מחוזי ואין לחוות הדעת כל משקל.

אמו של הנאשם העידה כי הוא נמצא 4 שנים במסגרות ומרגישה שעבר הליך שינוי. לטענתה יש ליתן לו הזדמנות, הוא עשה טעות, הוא יכול להשתנות ולא רוצה שחיי "יהרסו".

ב"כ הנאשם טענו כי גיל נפגעות העבירה 5 ו-7 (ולא 6 ו-8), כמו כן ציין כי אין קשר דם והוא לא בן דודן, אלא הן אחייניות של בן הזוג של האמא. ההגנה עתרה להשאיר את הנאשם במסגרת הנוכחית, במעון "אאאאא" עד גיל 18 או במעון אחר לצורך הליך שיקומי.

לחלופין - עונש שלא כולל מאסר בפועל, אלא של"צ או עבודות שירות ומאסר על תנאי. לצד שילוב הנאשם במסגרת טיפולית בקהילה.

נטען, כי ככל וביהמ"ש יבחר להטיל עונש בדמות מאסר בפועל, מבוקש כי יהא זה בהתאם לסעיף 25א(2) לחוק הנוער, כך שייקבע דיון בעוד כחודשיים, לצורך בחינת אפשרות להחזירו למסגרת טיפולית.

ביחס לעובדות כתב האישום - הנאשם היה בן 14.5, נעדר עבר פלילי, הודה, ולקח אחריות עוד בחקירותיו במשטרה. הנאשם בחר בדרך שיקומית טיפולית ונקלט במעון נעול, סה"כ תקופה של שנתיים ועשרה חודשים - במהלכה הוגשו תסקירים רבים ומכולם עולה כי הנאשם מבין את המסוכנות הנשקפת ממנו ומבין כי צריך טיפול. כמו כן הודגש משך ההליך הטיפולי, התסקירים הרבים, כמו גם התסקיר החיובי מחודש יוני 2023. עם זאת כאמור בתסקיר מאוקטובר 2023 עלה הצורך לסיים את ההליך ללא המלצה טיפולית, זאת בשל החמרה במצבו הרפואי והעדר יכולת לשלבו במסגרת של אאאאא. ההגנה הדגישה את החשיבות הרבה בשיקום קטינים. כמו כן הובהר כי מצבו הרפואי של הנאשם, אשר מחמיר עם התקדמות ההליך הטיפולי והעדר מסגרת מתאימה לצרכיו היא זו שהובילה לסיים את ההליך ללא המלצה טיפולית ולא ההתקדמות האיטית של הנאשם בהליך. קרי, התקדמות איטית וריבוי עבירות זו לא עילה להפסקת השהייה במעון.

ציינו, כי עניינו של הנאשם הוא מקרה חריג במורכבותו ונסיבותיו ויש לנהוג ביצירתיות, עידוד וגמישות מחשבתית "שכל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו", המדובר ברווחת הציבור בכלל. שליחת הנאשם למאסר זהה לפגיעה שאבד הסיכוי לשינוי.

ההגנה הפנתה לסעיף 25(א) לחוק הנוער - העברת קטין ממעון נעול למאסר, על ביהמ"ש לבחון האם: הקטין מסכן או עלול לסכן את עצמו או אחרים, האם הקטין גורם נזק חמור או מתמשך לרכוש, והאם התנהגות הקטין (הנאשם) במעון לא מאפשרת את קיום הצו במעון. ההגנה סבורה כי עניינו של הנאשם לא נופל במסגרת אחת החלופות האמורות. לטענתה, אי התקדמות מספקת בטיפול מהווה מצב רפואי גרידא ולא עילה להעברת הנאשם מהמעון לסיום ההליך הטיפולי, בוודאי כאשר הנאשם משתף פעולה ומבקש עזרה וטיפול. המשמעות של לסיים את ההליך הטיפולי בטענה שאין מסגרת מתאימה לצרכיו היא לא פחות מטרגית - הן עבור נפגעות העבירה ומשפחתן, והן עבור הציבור בכלל והנאשם בפרט.

ההגנה תוהה הכיצד נאשם שמשתוקק לטיפול ומשתף פעולה לא בנמצא כל מסגרת מתאימה שתתאים לצרכיו - מסקנת תסקיר שמ"ל, איננה מתקבלת על הדעת, ולא ייתכן כי אין אפיק טיפולי לנאשם, בגיר, צעיר, נעדר עבר פלילי במטרה לשקמו ולמנוע ממנו לפגוע שוב, בעתיד. לטענת ההגנה, מסגרת "אאאאא" מפעילה יחידה סגורה ומעניקה מענה לבעלי מסוכנות בינונית עד גבוהה כמו גם תכנית שנתית ובהמשך הליך טיפולי במסגרת יום. ההגנה סבורה כי ניתן למצוא מסגרות בגירים ייעודיות שאינן דרך שירות מבחן, למשל: "אאאאא", "אאאאא".

טענה, כי יש ליתן את הדעת לעובדה שהנאשם שוהה כ-3 שנים במסגרת מעון נעול, אשר לצד מסגרת טיפולית מהווה כלי ענישה לכל דבר וענין, אמצעי שלילת חירות והרחקת הנאשם מהחברה (הפנתה לפסיקה).

ביחס לנסיבות האישיות של הנאשם, המדובר במעשים קשים בנפגעות צעירות ואין באמור בכדי להמעיט מחומרת המעשים, עם זאת העבירות בוצעו כשהנאשם צעיר לימים, ככל הנראה על רקע פגיעה מינית שחווה בעצמו - החוק והפסיקה מייחסים אחריות מופחתת.

הוגשה אספות פסיקה מעם ההגנה, ביחס לפסיקה שהגישה התביעה נטען כי המדובר במקרים חמורים יותר מעניינינו, כמו כן הנאשמים לא שיתפו פעולה ואף הכחישו את העבירות, בניגוד לנאשם.

הנאשם בדברו האחרון הגיש מכתב שכתב, שם הביע חרטה על מעשיו, מודה בפגיעותיו וכי לא לקח אחריות על מעשיו. שיתף כי מבקש להיות במעצר בית מלא ולא מאחורי סורג ובריוח בכלא אופק, לדבריו לא ישרוד שם.

ד. דיון והכרעה

תשעה עמודים ושבעה פרקים ותתי פרקים חובק תסקיר הקורבנות - וטרם ישבתי לכתוב גזר הדין קראתיו שלוש פעמים ברצף לבל ישכחו מי שעומדים במרכז ההליך אך לא הופיעו בו פיזית מעולם. בית משפט שמלווה נאשם, בהליך כה ארוך של קרוב לשלוש שנים, לא כל שכן קטין, מכירו על בוריו, נחשף למאמציו, רואה דרכו, קורא אורחותיו - אך בעולם אחר - מתנהלות קורבנות העבירה, הם ומשפחתם משלמים מחירים כבדים להם לא נחשף בית המשפט אלא כשמוגש תסקיר הקורבן - לכן עליהם ועליהן לדעת כי דמותם חרותה ומתנוססת כחותמת סימן מים בלתי מחיקה על רקע כל הכתוב.

1. הנאשם בן 17.10, עומד לדין בגין עבירות אינוס, ניסיון אינוס, מעשה סדום, מעשה מגונה (ריבוי עבירות), ניסיון למעשה מגונה, הטרדה מינית והתנכלות. אין ספק כי האישום הראשון - המתייחס למעשה חד פעמי - הוא החמור ביותר לאור המפורט בו ולאור עבירת האינוס (כמתואר הנאשם החדיר אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה) ואין ספק כי הקטינה א.א היא הנפגעת העיקרית ממעשיו.

2. הנאשם ביצע העבירות המתוארות בכתב האישום בהיותו צעיר - בן 14.3 - 14.6 שנים רוצה הייתי לומר "בלבד", אך את המילה "בלבד" אצמיד לגילה של א.א - כבת שש בלבד עת התרחשו האירועים המצמררים, ב.ב, אף צעירה יותר.

3. נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות ביותר של הנאשם כפי שעולה בהרחבה מתסקירי שירות המבחן. עוד כשהיה הנאשם בכיתות א'-ב', דווח על התנהגות מינית לא מותאמת לשירותי הרווחה (אאאאא). הנאשם עשה כברת דרך ארוכה בהליך הטיפולי, שיתוף הפעולה ידע עליות וידע ירידות, הנאשם נתפס כנעים הליכות ומנומס עם זאת, לא היה די בדרך שעבר ובתקופה שחלפה, ונדמה כי עודנו נמצא בשלבים ראשוניים של ההליך (הטיפולי): הנאשם נקלט ביום 28.6.2021 במעון "אאאאא", בהמשך בנובמבר 2022, עקב אי עמידה בכללי ההתנהגות במעון "אאאאא", נקלט במעון "אאאאא" - הנאשם שהה ושוהה תחת צו פיקוח מעצרים ובתנאים מגבילים.

וועדות חריגים שהתכנסו בעניינו (גם נוכח בעיית האנקופרזיס שהחמירה מעת לעת) לא מצאו מסגרת אחרת שתתאים לצרכיו והוחלט על סיום שהותו במעון "אאאאא" ללא מסגרת טיפולית המשכית.

פירטתי פירוט רב אתהתסקירים שהוגשו אשר באחריתם אין המלצה טיפולית - התסקירים מציינים כי אינם "חושדים" בנאשם כי מטרפד הוא ההליך השיקומי-טיפולי אלא כי יכולותיו בעת הזו אינם מספקות ואין הוא מצליח לערוך טיפול מעמיק ומניב.

4. זאת לצד תסמונת האנקופרזיס, מקשות עד מאד הן את הטיפול בנאשם והן את השהות לצדו והחזקתו במעונות השונים.

5. לא לחינם פורטו באריכות כל השלבים והתסקירים - הדבר נועד להראות את הדרך הארוכה ורצופת המשברים שעבר הנאשם ואת אורך הרוח כלפיו ומתן האפשרות בפניו להגיע למעמד גזר הדין כשבאמתחתו המלצות חיוביות - אין מחלוקת כי לא כך הם פני הדברים.

6. לבסוף, נעשה ניסיון לשלב הנאשם במסגרת "אאאא", שם הוא נמצא כיום. הנאשם מצוי מחוץ לביתו תקופה ארוכה ובחופשותיו הוא שרוי בתנאים מגבילים וחל איסור על שהותו במחיצת קטינים. התסקירים מצביעים על המורכבות והסכנה הטמונות בנאשם, סכנה שלא הוקתה על ידי הטיפולים, ושירות המבחן נמנע מליתן המלצה כלשהי בעניינו, עם זאת המליץ כי ככל שביהמ"ש יחליט להטיל מאסר בפועל על הנאשם, יש לרצותו בדרך של עבודת שירות.
7. היות הנאשם מורחק מהחברה תקופה כה ארוכה והיותו נתון במוסדות של אאאאאיש לפרק זמן זה משקל בעת גזירת הדין.
8. העבירות אותן ביצע הנאשם הן מהנתעבות הקיימות בחוק העונשין - עצם עשייתן בקורבנות כה רכות בשנים, וכן עצם עשייתן בבנות שהן מקורבות למשפחה הופכות את המעשים לנתעבים יותר.
9. הפגיעה בקטינות - בעיקר בא.א (מבלי לגרוע מהפגיעה בשתי המתלוננות הנוספות) - קשה עמוקה - ומן הסתם תהדהד במסדרונות חייהן לנצח (ראה תפ"ח (מחוזי נצרת) 21989-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 30.10.2022)) "...אין ספק כי מדובר במעשים שאין צורך בתסקיר על מנת לקבוע כי יש בהם השפעה טראומטית על מצבה הנפשי. מדובר בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן, וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיח". במקרה שלפני - הוגש תסקיר שמצאתי לנכון לייחס לו מקום של בכורה בגזר דין זה.
10. אעשה עבודתי קלה אם אפליג (ולא כמעשה גוזמא) בתיאורים עד כמה נקלים הדברים, כמה יש להוקיעם ועד כמה צריכה החברה להגן על עצמה מפני עברייני כגון דא ולהענישם - בפרט כאמור כאשר המתלוננות קטינות - "חשוב עד מאוד כי ידעו כל נער ונערה בישראל כי אין לפגוע בכבודו של אדם וכי גופם של כל ילד או ילדה אינו הפקר. ידעו הכול, כי עברייני, גם אם קטין הוא, הפוגע בגופם ובכבודם של ילד או ילדה ומנצל את כוחו לרעה כלפיהם, צפוי לשאת בתוצאות העונשיות של מעשהו". (ראו ע"פ 4920/01 פלוני נ' מדינת ישראל, נו(1) 594 (2001)).
11. אלא שעבודת השפיטה נתונה בפני - ועליה להיות מדודה, הולמת נסיבות וברי כי ככל שהנאשם הוא קטין, נקודת הפתיחה של השיקולים הנצרכים לעניין, נעוצה בגילו, החוק הרלבנטי הוא חוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול תשל"א 1971) ואך ממנו אמור אני לפסוע מבעד לשיקולים הנדרשים לצורך המסקנה הסופית, לשבט או לחסד.
12. עת עוסק בית המשפט בגזירת דין בשל ביצוע עבירות מין, עומד למול עינו שיקול מרכזי של הגנה על ערכים חברתיים רבים ובראש ובראשונה שלומם הגופני והנפשי של קטינים וחסרי ישע.

13. כפי שכבר נאמר לא אחת, מעשים מיניים, בייחוד כאשר הם מתבצעים כלפי קטינים תוך ניצול מצב של חולשה, כל שכן היכן שמדובר בבני משפחה מקרבה כזו או אחרת, יש לעקרו מהשורש ולהתריע מפני ביצועם, בין היתר על ידי ענישה הולמת שיהיה בה כדי להוות גורם מרתיע לנאשם עצמו ולעבריינים אחרים מסוגו, ולהביע סלידת החברה מהם.
14. בית משפט העליון עמד לא אחת על הצורך להגן על קורבנות עבירות מין וחזר והדגיש פעמים רבות כי האינטרס הציבורי מחייב הטלת ענישה מרתיעה כנגד עברייני מין [ראו לדוגמה: ע"פ 6346/11 מדינת ישראל נ' שמואלי, (פורסם בנבו, 7.2.12); ע"פ 5084/12 שקורי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 15.9.13)].
15. מעשיו של הנאשם הם בבחינת מימוש תסריטי הבלהה ממנו חושש כל הורה. אין להשלים עם המתואר בכתב האישום באישומים השונים, המדובר בביצוע מעשים נתעבים ביותר, על העבריין להיענש בחומרה, בוודאי ובוודאי היכן שמדובר בקורבנות קטינים ובבנות משפחה, אך לא רק.
16. היטב ידועות ההלכות בדבר אי היותה של קטינות "קלף חסונות" מפני ענישה חמורה ("קטינות אינה יוצרת חסונות, ולעיתים שיקולים של הרשעה, מניעה ותגמול עולים במשקלם על השיקול השיקומי" (ע"פ 8164/02 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17/3/2003)), אלא שלצד תפקידו של בית משפט לנוער להרתיע מביצוע עבירות ולחנך ולהעביר מסר, קיימת גם הראייה האינדיבידואלית. הצורך לבחון את שיקומו של הפרט ובמקרים כאלו, אף במקרים של עבירות מין חמורות, יצאו הלכות תחת ידו של בית המשפט העליון הסומכות ידיהן על ההליך השיקומי-טיפולי ועל ענישה שתאפשר את המשכו ולא את קטיעתו למען האינטרס הציבורי שיש בהענשת העבריין.
17. בפסיקה הובע לא פעם הרציונל העומד מאחורי ההתוויה להעדיף, ככל הניתן, שיקולי שיקום בעניינם של קטינים, על פני שיקולי הרתעה. כך בע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (20.11.13) קבע בית המשפט העליון, כי:
- "בבואו לגזור את דינו של קטין שהורשע בפלילים בכלל, ובעבירות מין בפרט, מקנה בית המשפט משקל יתר לנסיבותיו האישיות של הקטין ולסיכויי להשתקם. מדיניות זו מושתתת על שלושה טעמים עיקריים: האחד, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוס התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע בסיכוייהם להשתקם; ושלישית, השאיפה לשקם קטינים שחיהם בתחילת דרכם לפני שתחומץ ההזדמנות לכך (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 9 (8.3.2009))"

18. הפסיקה לאורך השנים התחשבה בקטינותם של נאשמים גם בעבירות חמורות ביותר, ובכלל זה עבירות מין. רף הענישה לקטינים הושפע בצורה מכרעת מגיל הנאשמים ומסיכויי שיקומם כנגזר מגילם, וזאת גם בעבירות מין ואלימות קשות ביותר (ע"פ 10564/02 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2005(2) 1900 (2005); ע"פ 1148/96 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נ(2) 837 (1996); ע"פ 3314/04 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2) 4216 (2005); ע"פ 117/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פד"י נד(2) 408 (2000); ע"פ 5703/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז(6) 175 (2003); ע"פ 11178/04 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3) 2798 (2005); ע"פ 9040/06 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(1) 2601 (2007); ע"פ 1004/00 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(3) 2181 (2006). ע"פ 4920/01 מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2001(4) 1000 (2001); ע"פ 4272/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נט(6) 175 (2005); ע"פ 3314/04 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(1) 2725 (2006); ע"פ 9737/06 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(2) 1801 (2007).
19. בתי משפט לאורך כל שדרות המשפט, למן בית משפט שלום ועד לבית משפט עליון נתנו עדיפות לדרכי טיפול או לדרך שיקומית בשלל החלטות בתיקים שעסקו בעבירות מין חמורות ביותר. כך למשל בע"פ 8717/16 מדינת ישראל נגד פלוני וכמובן בע"פ 49/09 פלוני נגד מדינת ישראל וכן בע"פ 8690/15 פלוני נ' מד"י (שם נדחה ערעור על אי הרשעת נער בן 16 שביצע מעשה סדום בקטין בן 5) כמו כן ענ"פ 52662-03-20 פלוני נ' מד"י מחוזי חיפה, שם התקבל ערעור קטין שהורשע בביצוע עבירות מין קשות בשלוש מאחיו ובית המשפט ביטל ההרשעה והשית דרכי טיפול.
20. עוד נפסק, באשר לטעמים שלא למצות את הדין עם קטינים, ולהעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי הרתעה, כי: "...כאשר מדובר בנאשמים שהם קטינים, פעמים רבות אין הכרתם ותודעתם מפותחות ובשלות די הצורך. בנערותו, אין האדם מבחין בהכרח בין טוב לרע על פי אותן אמות מידה המשמשות בני אדם בגירים. גם כאשר עבר הקטין את גיל האחריות פלילית, הרי שגילו הצעיר עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית וחוסר יכולת להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוצאותיו. חוסר בשלות מהווה שיקול לקולא בענישתם של קטינים" (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04/09/2007).
21. מערכת השיקולים שיש להפעיל בעת גזירת דינו של קטין שונה וייחודית ובמלאכת גזירת דינם של קטינים השיקול השיקומי ונסיבותיו האישיות של הקטין מקבלים משנה תוקף ומשקל רב יותר מאשר בגזירת דינם של בגירים. ההבדל הוא במשקל שניתן לכל שיקול ושיקול...ועוד: "מדיניות הענישה הנוהגת בעניינם של נאשמים קטינים מעניקה משקל רב לעצם קטינותם, וזאת בשל מספר הצדקות עיקריות: ראשית, מידת האחריות והאשמה של נאשם קטין פחותה מאשר אילו היה מבוצע אותו מעשה על ידי בגיר. זאת בשל חוסר בשלותו האישיותית של הקטין שטרם סיים התפתחותו והעדר ניסיון חיים. שנית, אותו עונש שייגזר על נאשם בגיר ועל נאשם קטין, יהיה קשה יותר עבור הקטין. שלישית, ההנחה היא שסיכויי של קטין להשתקם גבוהים יותר מאשר בגיר" (דברי השופטת רות רונן בע"פ 1589/23 פסיקה 8).
22. יש לזכור, כי שיקומו של הקטין הוא גם אינטרס החברה החפצה להשיבו אל בין זרועותיה כבוגר נורמטיבי (ראה ע"פ 2206/16 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (03/11/2016) וע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (08/03/2009).
23. אלא (ומכאן מן הכלל אל הפרט) שאין לפני תסקיר בו המלצות לאמץ דרך שיקומית.
24. יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו - למעשה למן חקירתו וכן שיתוף הפעולה שנקט באופן מלא וכך גם בבית המשפט עת לא ניהל הליך סרק אלא הודה ונטל אחריות.

25. יש לזכור, כי הודיית נאשם בעבירות מין אינה דבר של מה בכך. הנאשם עוטה על עצמו את קלון העבירה לתקופות ארוכות ביותר ומעמיד עצמו למשפט החברה - זאת אף מעבר לתקופת ריצוי עונשו גם אם על דרך של מאסר בפועל (ראה חוק הגנה על הציבור בפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 - להלן "חוק הגנה").
26. על כן יש להתייחס להודיה בתיק מסוג זה כשיקול חשוב בעת הטלת העונש - הנה כי היכן שנאשם אינו מודה ומנהל הליך הוכחות במהלכו נאלצים קורבנות להעיד ולעבור חקירה נגדית קשה, הרי שבאם מורשע הוא הדבר מוחזק כנגדו כשיקול לחומרא - הדבר בא לידי ביטוי אף באחד מפסקי הדין שהגישה המאשימה (ע"פ 3705/11 מדינת ישראל נ' פלוני). אדגיש כי מודע אני כי במקרה שלפני ממילא לא היו הקטינות מעידות בשל גילן אך ברשימת העדים הורי הקטינות וכן קטין נוסף וקרובת משפחה בוודאי שחקירת אלו נחסכה ומנעה התמשכות ההליך ועוגמת נפש מיותרת, בעיקר מההורים (וראה לעניין זה תסקיר הקורבן שהוגש).
27. המאשימה, אשר עתרה להשתת עונש מאסר בן 24 חודשים על הנאשם, הגישה מספר פסקי דין לרבות זה האחרון - יצוין כי בתיק זה מדובר באונס "בשדה" (בטבורה של עיר) היכן שהנאשם - למרות גילו הצעיר - צבר עבירות נוספות בהן הורשע בהליך אחר - אף מעבר לאמור - הנאשם כפר (המתלוננת נאלצה להעיד ולעבור חקירה נגדית) והחזיק בכפירתו והכחשתו גם לאחר שהורשע ולא היה בר-טיפול כלל ועיקר. מעיון מדוקדק במועדים ובתאריכים עולה כי הנאשם - עליו הושתו שלוש שנות מאסר - ריצה כל עונשו בבית מאסר המיועד לקטינים (גזר הדין בערכאה הראשונה ניתן ביום 13.4.11 - עת היה הנאשם - יליד 1996 - מן הסתם עצור - וראה פסקה ט': "מועד שחרורו של הנאשם מתקרב" - וזאת בעת שמיעת הערעור 3.4.2012).
28. ב"כ המאשימה בטיעון סדור ורהוט כהרגלה, הפנתה לפסקי דין נוספים אותם אף הגישה - כך תפח"ע 9014-06-21 - שם נדון קטין ל18 חודשי מאסר בין היתר על ביצוע מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 - לכאורה (ואף שלא לכאורה), מעשה קל בחומרתו לאין ערוך מהמעשים המיוחסים לנאשם שבפני אלא שמעיון בגזר הדין ברי כי עונש המאסר הוטל על הנאשם (שהגיע עצור כמפורט בעמ' 5 ש' 3) בשל שלל רב של עבירות שביצע - חלק מחומרת הדברים נבעה מכך שבעוד שהנאשם שהה תחת תנאים מגבילים במעון "אאאאא", נמלט המעון, ויחד עם אחר ביצעו עבירות רכוש רבות כמפורט (לא פחות משמונה אישומים) וכן צירף תיק אלימות חמור כנגד אנשי מרות.
- הנאשם (שם) כאמור ביצע עבירות חמורות תוך כדי שהוא בתנאים מגבילים ומנהל הליך משפטי - גם כשחזר למעון (שם שהה שנה ו-9 חודשים) עדיין לא השכיל להירתם לטיפול ושוב נמלט וביצע עבירות משמעת רבות עד למעצרו כאמור.
- קשה להסיק מגזר הדין מה חלקה ומשקלה של עבירת המין בתווך השורה התחתונה בגזר הדין.

29. פסק דין נוסף עניינו ענ"פ 372-11-15 בו נדון ערעור ההגנה על פסק דינו של בית משפט שלום לנוער בפתח תקווה שם נגזרו על המערער 30 חודשי מאסר.
- לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר במעשים קשים יותר במתלוננת בת 8 שנים וזאת בשל עובדת ביצוע המעשים בחבורה. תיאור המקרים כעולה בפסקה 2 לערעור מדייר מנוחה ומצביע על התעללות קשה בקורבן העבירה ו(בין היתר לדאבון הלב) ביצוע מעשי סדום רבים על ידי בני החבורה.
- גם כאן צירף הנאשם תיקים נוספים (ארבעה במספר) והיה עצור עד תום ההליכים.
30. אשר על כן, עצם המשך פתיחתם של תיקים פליליים במהלך ההליך המשפטי ומעצרו של הנאשם עד תום הליכים מבדלים הדברים מהנאשם שבפני אלא שיש להפנות תשומת לב לעובדה נוספת העולה כאן ואליה מודע היה גם בית המשפט שישב בערכאה השנייה: בית המשפט השית על הנאשם עונש מאסר כך שממילא הוא ירצה את כולו בבית מאסר המיועד לקטינים - ליתר דיוק לפי האמור הקטין אמור היה להשתחרר ממאסר (שחרור מלא) לכל הפחות שלושה חודשים טרם ימלאו לו 18...בית המשפט מדגיש זאת בפסקה 10 (אשר לחישוב הזמנים הרי שגזר הדין בערכאה הראשונה ניתן ביום 21.9.15 הנאשם, יליד 2000 - לא מצוין החודש - עצור היה למן חודש אפריל 2015 וגו')
31. אל מול פסיקת המאשימה הגישו הסנגורים, בחריצותם כי רבה - וגם כאן ניתן לציין לטובה את ההגנה לאורך התנהלות ההליך המשפטי כולו לרבות הטיעונים הסדורים לעונש - אסופת פסיקה מסוכמת בטבלה.
32. אציין, כי היו מספר אי התאמות מינורי בין הטבלה לבין הפסיקה עצמה - כך בפסק הדין השני שצוין (ע"פ 1589/23) הובעה בטבלה דעתו של כב' השופט אלרון לגבי שיקומו של הנאשם שם עת הוצבו מעל ההליך סימני שאלה לעניין אמינות ההליך (מתוך רצון ההגנה להשוות להליך הטיפול שלא הבשיל כאן). אמנם בפסק הדין הומרו 6 שנות מאסר (בניכוי שנה בה שהה הנאשם במעון נעול) בשנתיים וחצי מאסר שירוצה במעון נעול - בשל אירוע אותו ביצע המערער עת היה קרוב לגיל 16, אירוע אמנם חד פעמי אך מזעזע ואכזרי ביותר - אלא שהשופט אלרון היה דווקא בדעת מיעוט שביקשה להשאיר עונש המאסר המקורי על כנו מכאן שהציטוט מחטיא מעט ממטרת ההגנה.
33. עם זאת, ניתן היה בהחלט למסוק מסקנות ממקרים דומים וחמורים אף יותר להלך רוחו של בית המשפט העליון - לאו דווקא בכיוון שיכול וישרת מטרת ההגנה.

34. הנה בע"פ 8863/15 פלוני נ' מדינת ישראל, נדונו חלק הנאשמים לתקופות מאסר בפועל למעט אחד מהם שנדון תחת צו לתקופה של שנתיים במעון נעול (אעיר שוב לעניין המצוין בטבלה כי לא "בוטלה הרשעתו" שכן גם בהליך שלמטה לא הורשע בדין) - מכל מקום, מעיון מדוקדק בערעורים הרי שמלבד להיות עובדות המקרה חמורות יותר בשל ביצוע המעשים בחבורה (נאשם זה חבר לאחר וכיוצא באלו) וכן בשל היות הקטינה סובלת מלקויות רבות ותלמידה בחינוך המיוחד (ובשל כך גילה הפיזי אמנם 13 אך מן הסתם מנטלית פחות בהרבה) - הרי שאיש מהמערערים עליהם נגזר מאסר בפועל לא שהו במוסדות סגורים/נעולים/מורחקים מהחברה כל משך משפטם (למען מערער 2 כמפורט).

35. למרות זאת התערב בית המשפט העליון בענישת כל המערערים שנדונו למאסר בפועל והקל בדינם.

36. פסק הדין משופץ באמירות חשובות הנוגעות למגוון השיקולים הקיימים בעניינם של קטינים בעיקר היכן שמדובר בקטינים המבצעים עבירות מין - מצאתי לנכון להפנות לדברי כב' השופטת ברון בספת הדברים: "...מטבע הדברים גילם הצעיר מאד של המערערים בעת ביצוע העבירות מחייב מתן משקל ממשי בגזר הדין לאפשרות שיקומם עם זאת, קטינות אינה מבטיחה חסינות ואי אפשר שלא ליתן ביטוי בעונש גם לחומרה היתה שמעשים במיניים המחרידים שביצעו במתלוננת..." - אנסה להלך לאורך תוואי זה.

37. בע"פ 1589/23 פלוני נ' מדינת ישראל, אותו כבר הזכרתי צוין כי "מובן כי גם ביחס לקטינים יש לבחון כל מקרה לאור מכלול נסיבותיו. בכלל זה על בית משפט לבחון - מחד גיסא, את חומרת העבירה בה הורשע הקטין ואת גילו בעת שהוא ביצע את העבירה. ככל שמדובר בעבירה חמורה יותר, שבוצעה על ידי קטין שחצה זה גיל האחריות הפלילית והוא קרוב יותר "לבגירות" (קרי: לגיל 18 שהוא קו פרשת המים בסיווג הסטטוטורי בין "קטין" ל"בגיר") - כך יגבר משקלם של שיקולי גמול והרתעה. עוד יש להביא בחשבון בהקשר זה את עברו הפלילי של הקטין: את השאלה האם המקרה בגינו הוא עומד לדין הוא מקרה חד פעמי או שמא מדובר במספר אירועים, ואם כן - את החומרה היחסית של כל אחד מהם: את השאלה הם מביע העבריין חרטה כנה על ביצוע העבירה ונטל אחריות למעשיו: וכמובן - את סיכויי השיקום של העבריין הקטין..." (פיסקה 10) במקרה שנדון שם דובר במי שהיה קרוב לגיל 16 עת ביצע המעשה בו הורשע, כאמור אירוע אכזרי ביותר. ושם נכתב כי גיל שכזה (15.10) מהווה נסיבה מקילה ל"מי שמצוי עדיין בשלב העיצוב של אישיותו"... (פיסקה 11) וכן בהמשך "ואולם חומרת העבירות אינה חזות הכל..." (פיסקה 12).

38. עוד צוין (פיסקה 27), כי העברת המערער למעון נעול למספר שנים היא משמעותית גם "בהתייחס לשיקולי ההלימה ולשיקולי ההרתעה הפרטית והכללית"... ועוד נכתב: "...ולאחר שנבחרה דרך הטיפול הקיצונית ביותר מבחינת שלילת חירותו של המערער, יש בכך להביע את שאט הנפש של בית המשפט ביחוד למעשיו של המערער ואת החומרה הרבה שמייחס בית המשפט למעשים" (הדגשות שלי - ב.ק)

39. בית המשפט מביא כדוגמא את ע"פ 7870/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פיסקה 29) - פסק דין אותו הביאה גם ההגנה בהמשך - שם ביצע המערער בהיותו בוגר מהנאשם בפני, עבירות מין חמורות וקשות באחיותיו עת היו בנות 3 ו-6 שנים בלבד. ההליך הטיפולי לא התקדם בקצב משביע רצון ובית המשפט המיר 15 חודשי מאסר בשלוש שנות מאסר במעון נעול וצו מבחן בקהילה למשך שנה נוספת. מדובר בלי ספק בתיק חמור מזה שבפני הן בשל גיל המערער והן בשל גיל הקורבנות וקירבתן למערער.

בסופו של יום כאמור בית משפט החליט כי המערער יוחזק במעון נעול של אאאאא, חלף מאסר, בהתאם לסעיף 25א לחוק הנוער, עד הגיעו לגיל 20 וניתן צו פיקוח בקהילה למשך שנתיים נוספות וכן של"צ בהיקף 300 שעות. אפנה עוד לדבריו של כב' השופט כשר בפיסקה 11 - "צו החזקה למעון נעול כרוך אף הוא באובדן חירות ואין הוא בגדר "לצאת בלא כלום" או אפילו קרוב לכך".

40. עוד הגישה ההגנה את ע"פ 3582/22 פלוני נ' מדינת ישראל בעניין מערער 2 עת הופחת עונשו מעשה חודשי מאסר לתשעה חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות וכן תפ"ח 14432-12-17 פלוני נ' מדינת ישראל שם דובר בנאשם בן 17 שביצע עבירות מין בקטין בן 3 שנים ונדון לצו פיקוח בתנאי מגורים למשך שנתיים ימים ומכסת של"צ.

41. דומני, כי בסיכומי של יום המקרה הקרוב ביותר לנסיבות שבפני (אם כי חמור יותר כפי שפורט לעיל) הוא ע"פ 8780/19 שם כאמור ביצע הנאשם עת היה בין הגילאים 15 ל-16 עבירות מין חמורות בבני משפחתו בני 3 ו-6, ההליך הטיפולי שלו לא התקדם בקצב משביע רצון ובסופו של יום עונש המאסר שנגזר עליו הומר ב-36 חודשים במעון נעול. 42. אתכנס לקראת סיכומם של דברים, אך תחילה 4 פסקאות לעניין הקושי הרב שיש בגזירת הדין והכוחות המנוגדים המושכים השיקולים לכיוונים שונים לעיתים מנוגדים בתכלית.

43. בע"פ 6381/11 פלוני נ' מדינת ישראל שעניינו אחר מעבירות מין, אך מדובר בעבירה חמורה שנדונה בבית משפט מחוזי (בירושלים) כתבה כב' השופטת חיות (כתוארה אז): "...מלאכת גזירת עונשו של נאשם מחייבת בחינה של מכלול השיקולים הנדרשים והנסיבות כולם ועריכת איזון ראוי ביניהם. כך ככלל וכך במיוחד מקום שבו בקטין עסקינן. בכל הנוגע לענישת קטינים מושם דגש רב על השיקולים האינדיבידואלים ובית המשפט מחויב לשקול את נסיבותיו האישיות של הקטין לרבות גילו, סיכויי שיקומו והאינטרס הקיים במתן הזדמנות של תיקון לקטין על מנת שיוכל להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי ולקדמם (ראו ע"פ 8638/10 פלוני נ' מד"י פסקה 16 פורסם בנבו 23.3.2011).

44. בע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת ישראל נכתב כי חוק הנוער מעניק לבית המשפט מגוון אפשרויות חילופיות למאסר אפשרויות אשר יש בהן מרכיב טיפולי שיקומי דומיננטי. (פיסקה 5) כב' השופטת ארבל ובהמשך - פיסקה 7 נאמרים דברים נוספים: "ברצוני להדגיש בעניין זה את האינטרס הציבורי שאין להפחית בחשיבותו בשיקומו של עבריין קטין, ובייחוד כאשר עסקינן בעבירות מין. בייחוד הדבר אמור כאשר כוונת בית המשפט היא לשלוח את העבריין הקטין לשנים ספורות בלבד במוסד או בכלא. יש לזכור כי לאחר ריצוי עונשו יצא העבריין לחופשי כאשר יש חשש רב כי הוא ישוב ויפגע מינית באנשים או קטינים נוספים. לפיכך יש אינטרס ציבורי ראשון במעלה להעלות ככל שניתן את הסיכוי לשיקומו של קטין ולהחזרתו למוטב."

45. ועוד נכתב.. "המערערים בענייננו קרובים לגיל הבגרות ולא יוכלו למצות את תקופת העונש כולה בכלא קטינים. בנוסף ההנחה כיום היא שהסיכוי לשיקום בבית הסוהר, ביחוד בזה של בגירים אליו אמורים המערערים להגיע בשלב מסויים בשל גילם, קטן מהסיכוי לשיקום במוסדות המיועדים לכך, כך למשל במוסד נעול, בשונה מבית הסוהר, ישנה חובת השתתפות בקבוצה לעברייני מין..." (כל ההדגשות בפסקאות 49-51 שלי)
46. ולסיום: "גזירת הדין אינה מדע מדויק אם כי איזון בין מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים לעניין (ע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) פסקה 6, כב' השופטת ארבל.
47. בבואי לקבץ "הנחיות" ו"כללים" אותם אני שואב מהפסיקה המחייבת ומנסיבות המקרה ו"השכל הישר" מסיק אני מספר מסקנות: נוכח אני כי מעונש מאסר בפועל ניכה בית המשפט תקופות של שהייה במעון נעול, ניכר כי בתי משפט מכוונים לכך כי בברירה שבין מעון נעול לבית מאסר - עדיף זה הראשון, ברור כי בתי משפט מתייחסים לרכיב מקום ריצוי עונש המאסר, משמשקלל אני את עתירת המאשימה על בסיס זה 24 חודש ובכך היא עצמה, בהגינותה, אינה מתעלמת משלל הנסיבות, סבורני כדעתה, כי אין להשיב הנאשם לחיק החברה (וכאן אעיר כי לא ברורה לי המלצת שמ"ל לביצוע עבודות שירות והשבת הנאשם לחיק החברה בעת הזו - דרך ההגעה למסקנה זו לוטה בערפל לאור העדר המלצות טיפוליות ותיאור מצבו של הנאשם).
48. אאאאאא כי ההליך שעבר הנאשם לא קידם אותו רבות -ונשאלת השאלה לו היה עומד הוא בפני ביום ביצוע העבירות ויש לזכור כי הודה בהם מיד וכתב האישום הוגש לאחר הודייתו - מה עונש הייתי שוקל לו? לא מן הנמנע כי העונש היה מספר שנות מאסר בין אם בבית האסורים בין אם במעון נעול במטרה להרחיקו מהחברה - והנה הנאשם מזה שלוש שנים מורחק מהחברה - חלק מהזמן במעון נעול (כאמור תקופה אותה נאות בית משפט לנכות) וגם אם לאו - מורחק מן הציבור פרק זמן ניכר ביותר ונתח תקופה מכריע מזמנו של קטין - למעשה כל שנות התבגרותו עברו במוסדות חוץ בשל ההליך המשפטי שניהל.
49. שותף אני לעמדת המאשימה כי יש להרחיק הנאשם מהציבור למשך תקופה נוספת - המאשימה לא פסלה את האפשרות כי המאסר ירוצה במעון נעול לפי סמכות הנתונה לי. אין אני שותף לעמדתה באשר לפרק הזמן הרצוי להרחיקו מן הציבור בנוסף לזה שכבר הורחק ממנו (כאמור המאשימה עותרת ל24 חודשי מאסר).
50. במקביל, איני שותף כלל לעמדת שמ"ל והסנגוריה כי ניתן להסתפק בתקופת מאסר שתרוצה על דרך של עבודות שירות או להאריך שהותו של הנאשם עד להגיעו לגיל 18 (בעוד כחודשיים ימים). הנאשם אינו בשל לשוב אל חיק החברה ובשל חומרת מעשיו איני יכול להסתפק בענישה המוצעת על ידם.

51. סעיף 34 לחוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול התשנ"א 1971 - להלן "חוק הנוער"), קובע כי קטין יכול לשהות תחת צו במעון נעול עד הגיעו לגיל 20. עצם ההחרגה (מעבר לגיל 18) מלמדת על כוונת המחוקק כי יש ליתן ולפתוח מסדרון ענישה חלופי לבית מאסר - חלופה טיפולית אשר עת בו זמנית מרחיקה הנאשם מהחברה ושוללת חירותו ובו זמנית מונעת הסכנות האורבות לו בבית מאסר שכן לא יוחזק קטין מעל גיל 18 בבית מאסר לקטינים ומועבר הוא לרצות עונשו בקרב אוכלוסיית בגירים. אפנה כאן ואזכיר כי לעניין בקשתי להתייחסות קליטת הקטין במסגרת ייעודית לעברייני מין ("אאאאא") צוין כי אורבת לו סכנה מן השוהים האחרים במסגרת בשל גילו ובשל העבירות המיוחסות להם. קל וחומר אם כך לעניין החששות לגורלו של קטין, "אאאאא" שבחבורה, המרצה עונשו בקרב בגירים עברייני מין.
52. זאת ועוד חוק הנוער מתייחס במפורש לכך כי היכן שהטיל בית משפט עונש מאסר שכזה, לפי סעיף 25 (א) (1), הרי מדובר במאסר אשר ניתן להמירו במאסר של ממש בתנאים המנויים בסעיף 25א.
53. אציין כי מודע אני לקשיים בהם נתקלה חסות הנער בהחזקת הנאשם ואף ביקרתי במקום לפני זמן קצר, על מנת להתרשם הן מהמסגרת (באופן כללי - ללא כל קשר לנאשם זה) והן לתנאים בהם הוא שוהה ולנדרש מהמסגרת על מנת לטפל בו.
54. לאחר ששקלתי כל המפורט והנדרש והיות ולעניין ההרשעה לא הייתה כלל מחלוקת: אני מחליט להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזר את דינו כדלקמן:
1. אני גוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 14 חודשים. אני מדגיש, כי אין לנכות מתקופה זו ולו יום וכי הכוונה כי עונש זה הוא לביצוע מיום גזר הדין.
 2. לפי הסמכות הנתונה לי בסעיף 25 (א) (1) אני קובע כי פרק זמן זה יוחזק הנאשם במעון נעול. אני מזהיר את הנאשם כי בית המשפט רשאי להמיר את צו השחייה במעון הנעול במאסר ממש, באם ישתכנע כי במהלך שהייתו במעון הנעול סיכן אחרים או את עצמו; גרם נזק חמור ומתמשך לרכוש; או התנהג במעון באופן שלא איפשר לקיים את הצו (לרבות בשל בריחות מהמעון).
 3. אני גוזר על הנאשם 10 חודשי מאסר אותם ירצה אם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור שוב עבירות מסוג פשע בהן הורשע בפני 5 חודשי מאסר באם תוך 36 חודשים מיום שחרורו יעבור שוב עבירות עוון בהם הורשע בפני לרבות ניסיון, שידול, סיוע או קשירת קשר לעבור עבירות אלו (בין אם עוון בין אם פשע).
 4. על הנאשם לשלם פיצוי למתלוננת א.א [קטינה] בסך של 25 אלף שקלים וסך של 5 אלף שקלים למתלוננת ב.ב. לא מצאתי לנכון להשית עליו פיצוי לעניין המתלוננת הנוספת. הפיצוי ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

מאחר שהמתלוננות קטינות, תעביר ב"כ המאשימה את פרטיהן למזכירות בית המשפט באמצעות טופס מס' 1 שבתוספת לתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (פיצוי לנאשם שניזוק מעבירה), התשע"ג-2012 (להלן: "התקנות") וזאת עוד היום. מזכירות בית המשפט תעביר בתוך 3 ימים מהיום את הפרטים והמסמכים הקבועים בתקנה 3 לתקנות למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות. על הנאשם- לשלם את הפיצוי ישירות למרכז לגביית קנסות ואגרות - מספר הטלפון של מרכז המידע והתשלומים- 35592* או 073-2055000 או באמצעות שוברים שיסופקו לו על ידי מזכירות בית המשפט. המזכירות תודיע תוכן החלטתי זו להורי המתלוננות.

אין בפיצוי זה כדי לכמת את הנזקים שנגרמו לקטינות ומדובר בפיצוי עונשי שאינו משקף אלא שגם בהשתת פיצוי על נאשם קטין יש לכוון לכך כי הסכום הנקוב יהא כזה שניתן יהא לשלמו - כך עדיף גם למתלוננות ולכך גם התייחס בית המשפט, הן לעניין גובה הפיצוי במקרים דומים והן לעניין עיקרון השתת פיצוי על נאשם קטין.

5. ראה בע"פ 5359/20 פלוני נ' מדינת ישראל: "...יתר על כן, הטלת פיצוי בסכום גבוה על קטין מובילה לעתים קרובות לכך שהורי הקטין ומשפחתו, אשר לא ביצעו את העבירה הנדונה, הם אלו שנושאים בעונש, היינו בנטל התשלום. נראה כי המחוקק היה ער לקושי הכרוך בכך, ומשכך, נקבע בסעיפים 24 ו-29(א1)(1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) התשל"א-1971, כי בית המשפט רשאי להטיל פיצוי, הוצאות או קנס על הורי הקטין באופן ישיר. ואולם, אפשרות זו הוגבלה, ונקבע בחוק כי התשלום שיוטל באופן ישיר על הורי הקטין לא יעלה על סך של 10,000 ש"ח. לבסוף, וזה העיקר, הטלת פיצוי גבוה על קטין אשר לא יוכל לעמוד בו, כך שבמקרים רבים הוריו יאלצו לשאת בפיצוי, מחטיא את תכליות ההליך הפלילי שלפיהן העבריין הוא הנושא בעונש.

על רקע האמור לעיל, ספק בעיני אם הכלל הידוע שלפיו שיעור הפיצוי הנפסק לטובת נפגע העבירה במסגרת ההליך הפלילי אינו תלוי ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו למשל: ע"פ 2661/12, פסקה 35) תואם את התכליות והמאפיינים הייחודיים של הליכים פליליים המתנהלים נגד קטינים..."

עוד יש לזכור כי פסק דין פלילי הוא חלוט בכל תחום אחר בו תבקש להשתמש בו.

אני מורה כי בכפוף לכך שלנאשם אין כל חוב במערכת בתי המשפט, ולאחר קיזוז כל סכום לטובת תשלום קנס או פיצוי שנפסקו לעיל, יוחזר כל פיקדון או סכום כסף שנמצא על שמו של הנאשם בתיק זה - לידי של הנאשם, או לידי מי שהפקידו, לפי העניין.

הודעה לנאשם זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י"ד סיוון תשפ"ד, 20/06/2024 במעמד הנוכחים.